

We Lwowie, dnia 9. września 1905.

Aleg. 375

Sprawozdanie

Wydziału krajowego o subwencyonowaniu z funduszu krajowego exportowej targowicy miejskiej na bydło i nierogaciznę w mieście Krakowie.

Wysoki Sejmie!

Wśród rozpraw nad Rubryką XIV. wydatków budżetu krajowego na r. 1905 powziął Wys. Sejm na wniosek Komisji budżetowej na posiedzeniu z d. 11. listopada 1904 r. następującą uchwałę:

„Petycję L. s. 783 gm. m. Krakowa o udzielenie subwencji na rozszerzenie targowicy na bydło, celem zamienienia jej na targowicę exportową, odstępuje Sejm Wydziałowi krajowemu celem szczegółowego zbadania i przedłożenia Sejmowi wniosków w ciągu najbliższej sesyi“.

W petycji powyższej, podając obraz starań miasta Krakowa w celu utworzenia w Krakowie targowicy na bydło i nierogaciznę, któraby obok ułatwienia aprowizacyi miasta mogła być zarazem zawiązkiem organizacyi handlu bydłem w celu ułatwienia jego exportu do zachodnich krajów monarchii i za granicę państwa, wykazywało Prezydentum m. Krakowa cały szereg wydatków, koniecznych dla umożliwienia temu przedsięwzięciu spełniania w całej pełni zadań targowicy exportowej. Nawiązując do uchwały Wys. Sejmu z d. 17. lutego 1898 r., którą Wys. Sejm oświadczył gotowość przyjęcia czynnikom, któreby założyły i prowadziły targowicę exportową na bydło i nierogaciznę w bliskości zachodniej granicy kraju, z pomocą w formie bezwrotnej subwencji krajowej w kwocie 100.000 zł. płatnej w 10 latach po 10.000 zł. rocznie, kończyła się petycja prośbą o przyznanie miastu Krakowowi takiejże subwencji celem ułatwienia pokrycia znacznych wydatków, jakich wymaga nadanie targowicy Krakowskiej charakteru targowicy exportowej, wydatków zatem nieleżących w granicach interesów samego miasta i jego mieszkańców ale w interesie szerokich kół producentów bydła i nierogacizny, a więc w interesie kraju. Nadto domagało się Prezydentum w petycji poparcia starań miasta Krakowa u c. k. Rządu, mających na celu zapewnienie targowicy odpowiednich warunków taryfowych, (mianowicie przyznanie na kolei Północnej im. ces. Ferdynanda prawa reekspedycyi dla bydła i nierogacizny z targowicy w Krakowie, względnie ze stacyi kolejowej: Grzegórzki, na targi zachodnich krajów monarchii) i komunikacyjnych (mianowicie przez zaprowadzenie na kolejach państwowych ku Krakowowi zmierzających odpowiednich pociągów tudzież dostarczenie odpowiedniej ilości wozów, przeznaczonych do przewozu bydła i nierogacizny). Do petycyi do

łączono: plany targowicy i plany zamierzonego jej rozszerzenia, regulamin jej i regulamin kasy targowej, kosztorys zamierzonej budowy toru łączącego targowicę z koleją żelazną, wreszcie wykazy: spędu bydła i nierogacizny na targowicę w Krakowie za czas od 9. października 1903 r. po dzień 30. września 1904 r. i wykaz eksportu bydła i nierogacizny z targowicy w tymże okresie czasu do Niemiec i krajów austriackich.

Wydział krajowy zbadawszy dane zawarte w petycyi i jej załącznikach, wykazujące cyfrowo żywotność przedsięwzięcia, które już od roku w chwili wniesienia petycyi było w życie wprowadzone, postanowił wydelegować Komisję na miejsce celem rozpatrzenia się w dotychczasowej organizacji targowicy, zbadania rozmiarów potrzebnych jeszcze inwestycji i przeprowadzenia porozumienia z Rezydenturą miasta co do warunków, pod jakimi kraj mógłby przyjść przedsięwzięciu z pomocą finansową. W komisyi tej wziął udział podpisany szef Departamentu III. Wydziału krajowego i referujący sprawę urzędnik. Po zwiedzeniu targowicy w dniu targowym (17. stycznia 1905 r.) odbył delegat Wydziału krajowego konferencję w Prezydyum m. Krakowa celem omówienia potrzebnych wkładów, mających na celu rozszerzenie przedsiębiorstwa i nadanie mu cech targowicy exportowej tudzież zaznaczenia warunków, pod jakimi kraj mógłby przyjść miastu z pomocą dla rozwinięcia przedsiębiorstwa w sposób odpowiadający interesom kraju w tej sprawie. Na konferencji stwierdzono przedewszystkiem, że targowica położona bardzo szczęśliwie pod tym względem, iż opiera się o rzeźnię miejską, wymaga koniecznie znacznego rozszerzenia samego placu targowego, rozszerzenia budynków stojących mieszczących bydło i chlewnów na trzodę, już bowiem obecnie przy niezbyt licznych spędach plac i budynki nie wystarczają. Stwierdzono dalej, iż koniecznym warunkiem rozwoju targowicy jest jej połączenie torem kolejowym z linią kolei żelaznej, by jej zapewnić łatwość dowozu i wywozu towaru, że dalej koniecznym jest wybudowanie na targowicy budynków administracyjnych, mieszczących wagi, lokalności biurowe kasy targowej i zarządu targowicy tudzież salę dla kupców, w którejby mogły przychodzić do skutku transakcje. Obecnie istniejące budynki na te cele przeznaczone, wzniesione prowizorycznie, ciasne i prymitywnie urządzone, oczywiście na razie tylko wystarczyć mogą. Stwierdzono również konieczność rozszerzenia i ulepszenia rzeźni miejskiej, jeśli ona ma się stać rzeczywiście ważnym czynnikiem bezpieczeństwa dla targowicy z jednej strony a poważnym czynnikiem wywozu mięsa i przetworów mięsnych po za granice Krakowa i kraju z drugiej strony. Budowę chłodni obok rzeźni, chłodni połączonej z fabryką sztucznego lodu, uznano także za konieczną wprawdzie przedewszystkiem dla Krakowa samego, który dotąd posługuje się dla przechowania mięsa lodowniami, pod względem higieny pozostawiająceni bardzo wiele do życzenia, jak także ewentualnie dla umożliwienia przechowania mięsa przeznaczonego do eksportu w warunkach, jakich wymaga zagraniczny handel, względnie dla umożliwienia eksportu mięsa o każdej porze roku, co jest możliwym jedynie, jeśli targowica będzie mogła rozporządzać znaczną ilością lodu sztucznego do nabycia po odpowiednich cenach. Obok tych postulatów przyszłości, postulatów, które znalazły wyraz w omówionej u wstępu petycyi Prezydyum m. Krakowa, tworząc uzasadnienie prośby o subwencję krajową, stwierdzono również, że postulaty miasta Krakowa w petycyi wspomnianej zawarte a dotyczące wyjednania odpowiednich wyżej już streszczonych przywilejów taryfowych i udogodnień taryfowych są zupełnie uzasadnione. Nakoniec stwierdziła Komisya na podstawie przedstawionych danych o spędzie bydła i nierogacizny tudzież na podstawie wykazów eksportu bydła z targowicy do zachodnich krajów monarchii i za granicę, że przedsiębiorstwo to ma warunki żywotności, czego wymownym dowodem są z jednej strony cyfry, które poniżej przytaczamy, tem wymowniejsze, że pochodzą one z czasu pierwszych początków istnienia przedsiębiorstwa, jeszcze na targowicę exportową nie zorganizowanego, nie wyposażonego odpowiednio, z drugiej strony fakt, że przedsiębiorstwo to założone nader oszczędnie, (cały kapitał inwestowany w nie nie osiągał 100.000 K.), przyniosło miastu bardzo dobry rezultat finansowy (dochód czysty w sumie rocznej około 17% inwestowanego kapitału (nie licząc jednak amortyzacji tegoż)) Fakt ten obok cyfr wywozu i obok faktu, że na targi Krakowskie przybywają chętnie kupcy z zachodnich krajów monarchii a także z Niemiec, to najlepsza dowody, że Kraków jest odpowiedniemi miejscem dla utworzenia exportowej targowicy bydłowej i świńskiej odpowiadającej interesom kraju, skoro bowiem mimo braków, wynikłych z chwałebnej ze strony Rezydentury m. Krakowa oględności w czynieniu wkładów w przedsiębiorstwo, założone niejako na próbę, zdołano osiągnąć takie rezultaty, i to w pierwszym okresie istnienia przedsiębiorstwa, przy braku wyrobienia się u organów administrujących a wreszcie w czasie kiedy zarówno

wskutek zarządzeń sanitarno - policyjnych jak i niepewności spowodowanej dla handlu exportowego bydła, trzody i mięsa faktem rokowań o nowy traktat handlowy z Niemcami warunki dla młodego przedsiębiorstwa były trudne, to nie należy wątpić, że przedsiębiorstwo ma wszelkie warunki zdrowego rozwoju na pożytek miasta, dla którego może być poważnym źródłem dochodów, jak i dla kraju, któremu stać się może i powinno ogniskiem exportu dwu doniosłych przedmiotów wywozu: bydła i świń, wywozu przedstawiającego poważną sumę kilkudziesięciu milionów wartości a dokonywanego dotąd pod najniekorzystniejszymi warunkami, w zupełnej zależności od targowicy i wyszukujących pośredników. Uznając tedy wszystkie dodatnie wyniki badania na obcych i mając na oku interes kraju w tej sprawie, podniósł delegat Wydziału krajowego już na konferencji sprawę zapewnienia krajowi, w razie gdyby przedsiębiorstwo targowicy uzyskało subwencję z funduszu krajowego, odpowiedniej ingerencji na sprawy targowicy i jej prowadzenie tak, by kontrola nad tem przedsiębiorstwem wykonywana przez Wydział krajowy mogła stale zapewniać należyte przestrzeganie interesów kraju, a więc interesów szerokich kół producentów i handlarzy bydła i trzody w kraju. Żądanie to zostało na konferencji uznane ze strony przedstawicieli m. Krakowa za zupełnie słuszne i uzasadnione a w piśmie z d. 1. marca 1905 r. L. 54/305 t. g. oświadczył Prezydent m. Krakowa imieniem miasta, iż miasto gotowe jest zapewnić Wydziałowi krajowemu:

1) Nadzór nad tem, by subwencja krajowa użyta była wyłącznie na cele targu i inwestycji z nim związanych, przedkładając programy budowlne i urządzeń targowicy, plany i kosztorysy do zatwierdzenia Wydziałowi krajowemu, przyznając mu prawo zarządzania w nich zmian lub poprawek, oddając też Wydziałowi krajowemu głos przy kolaudacji budynków.

2) Prawo zatwierdzania regulaminu targowicy i czynienia w nim zmian w porozumieniu z Reprezentacją miasta.

3) Prawo wykonywania lustracji na targowicy przez organa przez Wydział krajowy upoważnione.

Uzupełniając te wyniki badania sprawy na miejscu, podajemy do wiadomości Wysokiego Sejmu cyfry spędu bydła i nierogacizny na targowicy krakowskiej od początku jej istnienia, to jest od 9. października 1903 r., po koniec maja 1905 r. tudzież wykaz sztuk bydła w tymże okresie czasu exportowanego z targowicy do zachodnich krajów Monarchii względnie do Niemiec, dodając wartość bydła exportowanego wedle przeciętnych cen na targowicy osięganych.

W czasie od 9. października 1903 r. do 31. grudnia 1903 r. spędzono na targowicę:

1. bydła rosłego (komisyjonerskiego) sztuk	3894
2. „ włościańskiego	„ 301
3. jałownika	„ 1613
4. cieląt, owiec i kóz	„ 5562
5. nierogacizny	„ 5101

Razem sztuk 16471.

Z tego wywieziono:

a) do Niemiec:

1. buhajów	188 sztuk
2. wołów	36 „
3. krów	688 „
4. cieląt	164 „

Razem 1076 sztuk wartości obliczonej wedle cen przecię-

tnych 207.728 K.

b) do krajów austriackich:

1. buhajów	17 sztuk
2. wołów	31 „
3. krów	52 „
4. świń	422 „

Razem 522 sztuk wartości obliczonej wedle cen przecię-

tnych: 52.614 K. Wartość exportu w owych niespełna 3 pierwszych miesiącach uczyniła tedy 260.342 K.

W ciągu całego roku 1904 spędzono na targowicę:

1. bydła rosłego	13.659 sztuk
2. " włościańskiego	7.945 "
3. " jałownika	6.409 "
4. cieląt, kóz i owiec	31.527 "
5. nierogacizny	2.163 "
Razem	<u>61.703</u> sztuk

Z tego wywieziono:

a) do Niemiec:

1. buhajów	285 sztuk
2. wołów	315 "
3. krów	1.326 "
4. jałownika	230 "
5. cieląt	407 "

Razem 2.564 sztuk, wartości wedle cen przeciętnych

537.482 Koron.

b) do krajów austriackich:

1. buhajów	241 sztuk
2. wołów	996 "
3. krów	760 "
4. jałownika	42 "
5. cieląt	119 "
6. świń	334 "

Razem 2.492 sztuk, wartości wedle cen przeciętnych

646.920 K. tak, że łączny wywóz za granicę kraju z targowicy krakowskiej dał cyfrę 5.056 sztuk wartości 1,184.402 K.

W czasie od 1. stycznia do 31. maja 1905 spędzono na targowicę:

1. bydła rosłego	9.210 sztuk
2. " włościańskiego	1.894 "
3. " jałownika	2.321 "
4. cieląt, owiec i kóz	14.481 "
5. świń	9.605 "

Razem 37.501 sztuk, a gdy w tym samym okresie

czasu r. 1904 wynosiła suma spędu 33.331 sztuk, wzrost więc wynosi 4.170 sztuk.

Wywóz w pięciu miesiącach r. 1905 wyniósł:

a) do Niemiec:

1. buhajów	216 sztuk
2. wołów	162 "
3. krów	1.177 "
4. jałownika	23 "
5. cieląt	133 "

Razem 1.711 sztuk wartości przeciętnej 414.470 Koron.

b) do krajów austriackich:

1. buhajów	95 sztuk
2. wołów	474 "
3. krów	579 "
4. jałownika	100 "
5. cieląt	20 "
6. świń	93 "

Razem 1.361 sztuk wartości przeciętnej 395.540 Koron.

Razem wywóz z targowicy w pięciu pierwszych miesiącach r. 1905 wynosił 3.072 sztuk bydła i trzody, wartości około 810.010 K., a ponieważ w r. 1904 w tychże miesiącach cały wywóz wynosił 2.890 sztuk wartości około 711.872 K., przeto rok 1905 wykazał nadwyżkę 182 sztuk o wartości mniej więcej 98.138 K.

Opierając się na powyższych danych, świadczących o żywotności przedsiębiorstwa miejskiej targowicy dla bydła i trzody w Krakowie, a uznając sprawę utworzenia targowicy exportowej na zachodniej granicy kraju w myśl przeprowadzanych od r. 1897 począwszy badań i kilkakrotnych uchwał Wysokiego Sejmu za sprawę nie małego znaczenia dla gospodarstwa krajowego, musiał Wydział krajowy z kolei rzeczy rozważyć, w jakiej mierze i pod jakimi warunkami winien i może kraj udzielić temu przedsiębiorstwu finansowego poparcia. Postulat zawarty w petycji omówionej w wstępie domagał się przyznania subwencji bezwrotnej w kwocie 200.000 K. a opierał się z jednej strony na uchwale Wysokiego Sejmu z dnia 17. lutego 1898 r., która brzmiała: „Sejm wzywa Wydział krajowy, aby dołożył wszelkich starań w przeprowadzeniu pertraktacji z kołami finansowemi celem utworzenia rzeźni z targowicą na bydło i upowaznia go, aby na ten w razie potrzeby wstawił do preliminarza na r. 1899 kwotę do wysokości 10.000 zł.“, z drugiej strony na wykazie kosztów, które pociągnięcie za sobą rozszerzenie targowicy krakowskiej i nadanie jej charakteru exportowego. Koszta te wedle petycji wspomnianej mają wynosić:

1. Zakupno gruntów i ich przysposobienie pod targowicę (zasypanie Starej Wiśły) miałyby za sobą pociągnąć koszt 185.000 K.
2. Budowa toru dojazdowego wedle już zatwierdzonych planów i kosztorysów miałyby kosztować 26.750 K.
3. Budowa dodatkowych stajen na bydło kosztem 12.000 K.
4. Budowa chlewów na tysiąc sztuk świń kosztem 12.000 K.
5. Budowa chłodni przy rzeźni miejskiej kosztem 448.000 K.
6. Wybrukowanie placu targowicy i naprawa dróg do niej wiodących, urządzenie wodociągu, kanalizacji i oświetlenia na targowicy kosztem około 30.000 K.

Razem koszta tych robót wynosiłyby miały w myśl tego zestawienia 713.750 K.

Zarówno jednak uchwała Wys. Sejmu z d. 17. lutego 1898 r. jak i powyższa suma kosztów związanych z rozszerzeniem targowicy nie może być, zdaniem Wydziału krajowego, podstawą do wymierzenia wysokości finansowej pomocy kraju dla przedsiębiorstwa m. Krakowa.

Uchwała powyższa miała na celu zachęcenie kół finansowych do utworzenia targowicy exportowej a Wys. Sejm upowazniając Wydział krajowy do wstawienia 10.000 zł. w preliminarz r. 1899, polecił tę kwotę wstawić tylko „w razie potrzeby“ jako ratę z dziesięciolecia, nie miał bowiem konkretnych danych do jej wyznaczenia żadnych i chciał nią tylko zaznaczyć ostateczną granicę, do jakiej byłby skłonny przyjść z pomocą pożądanemu przedsiębiorstwu. Miasto Kraków podjęło myśl utworzenia targowicy i zamienienia jej na exportową w imię innych celów i względów, jak te, któremi się powodują „koła finansowe“ w tworzeniu takich przedsiębiorstw a więc już z tego względu redukcya owej w uchwale Wys. Sejmu oznaczonej kwoty jest w myśl tejsze uchwały wskazaną, nie ma bowiem „potrzeby“ zachęcania obecnego przedsiębiorcy targowicy tą przyrętną, któraby dla kół finansowych mogła być potrzebną. Suma kosztów podana w petycji nie może być również słuszną podstawą wymiaru finansowej pomocy kraju. Nie tylko bowiem suma ta nie jest jeszcze ściśle ustaloną (tak n. p. zmieniono plan rozszerzenia gruntów pod targowicę tak, że z sumy w pozycyi 1. rachunku podanej odpadnie prawdopodobnie około 120.000 K.), ale nadto rachunek ten obejmuje pozycye, które albo wprost nie nadają się do subwencyonowania lub które ze sprawą uadania przedsiębiorstwu charakteru targowicy exportowej po części tylko się wiążą. Do pierwszych n. p. należy sprawa zakupna gruntów pod targowicę na własność m. Krakowa. Grunta te nie mogą być zakupywane z subwencji krajowej, bo byłaby to subwencya na powiększenie majątkowego majątku gminy. Do drugich należą koszta budowy stajen i chlewów, wobec faktu, że dziś istniejące stajnie i chlewy nie są dostateczne dla targowicy pojętej jako lokalna targowica dla m. Krakowa, a należy tu też i koszt budowy chłodni, który także tylko w części jest związany z charakterem exportowej targowicy, w znacznej zaś części odpowiada potrzebie miasta o ludności i kulturze Krakowa, którego rzeźnia w myśl dzisiejszych wymagań higieny winna mieć chłodnię. Część więc tylko tych wydatków możnaby

policzyć na subwencję, jeśli nie miałyby się stworzyć szkodliwego precedensu subwencyonowania budowy rzeźni lub ich części składowych, lub subwencyonowania targów dla potrzeb lokalnych tworzonych, w miastach przy pomocy subwencji kraju. Wszak są w kraju miasta mające chłodziwie przy rzeźniach, lub mające zamiar je budować, mające też targowice lokalne, a zbudowały je lub wybudują bez pomocy kraju. Oznaczenie więc wysokości subwencji kraju na podstawie dotychczasowych danych tak, by ta subwencja odpowiadała wysokości kosztów, które w urzędzeniu targowicy spowodowało lub spowoduje nadanie jej charakteru exportowej targowicy jest nader trudnem.

Wobec tej trudności postanowił Wydział krajowy, pragnąc m. Krakowowi z jak najszybszą pomocą, pragnąc jego zamiary w doniosłej dla kraju sprawie poprzeć skutecznie subwencją już w budżecie na r. 1906, przyjęc za podstawę wymiaru subwencji dotychczasowe wydatki miasta na urządzenie targowicy. Wydatki te wyniosły przy założeniu przedsiębiorstwa, jak to stwierdzono na konferencji wyżej omówionej, około 100.000 K., wliczając w to wartość przedmiotów wziętych z dawnego zakładu konficyjnego. Obecnie suma tych wydatków wzrosła o kwotę 90.000 K., którą Rada m. Krakowa postanowiła uchwałą z d. 26. czerwca 1905 r. wydać na budowę budynku administracyjnego na targowicy, mającego pomieścić kasę targową, halę dla handlujących, pokój inspekcyjny i mieszkanie weterynarza, dalej na budowę stajni na 200 sztuk bydła, podsienie dla cieląt, stanowisk dla 500 sztuk wołów i na uporządkowanie gruntów, które mają być pod targowicę zajęte. W wydatku tym są już objęte koszty wybrukowania i skanalizowania gruntów, zaprowadzenie oświetlenia gazowego i wodociągu. Kwota tego wydatku ma być pokrytą z funduszu inwestycyjnego pochodzącego z pożyczki inwestyjno konwersyjnej zaciągniętej przez miasto. Nadto do sumy powyższej należy doliczyć wydatek 3.462 K 50 gr. na dokupno gruntu pod targowicę, który miasto zakupuje od OO. Augustyanów, pokrywając go z tego samego funduszu. Łącznie tedy wynoszą wydatki dotychczasowe miasta na targowicę: 193.462 K czyli licząc okrągło około 200.000 K. Wniosek przyznania m. Krakowowi subwencji na urządzenie targowicy eksportowej dla bydła i trzody w kwocie 100.000 K., a więc w wysokości połowy kosztów, jakie miasto dotąd poniosło, ma Wydział krajowy zaszczyt przedstawić Wys. Sejmowi pod ustępem II. wniosków kończących niniejsze sprawozdanie, sądząc, że w ten sposób wymierzona pomoc finansowa kraju będzie, uwzględniając stan finansów krajowych, dostatecznym wyrazem pomocy kraju dla zrealizowania przedsięwzięcia. Ze względu na stan funduszu krajowego proponuje Wydział krajowy rozłożenie wypłaty tej subwencji na lat 10 i wnosi wstawienie I. raty subwencji do Rubr. XIV. poz. 533a) budżetu wydatków funduszu krajowego na r. 1906 w kwocie 10.000 K.

We wniosku III. określa Wydział krajowy warunki wypłaty subwencji, zastrzegając dla Wydziału krajowego możność wykonywania nadzoru nad prowadzeniem przedsiębiorstwa targowicy przez to, iż wypłatę subwencji czyni zależną od tego, by miasto Kraków przyznało Wydziałowi krajowemu prawo zatwierdzania i zmian regulaminu targowego, taryf opłat targowych, instrukcyi targowych, regulaminu kasy targowej, tudzież prawo kontroli rachunkowości przedsiębiorstwa. Nadto wobec rentowności przedsiębiorstwa uważa Wydział krajowy za wskazane zastrzedz, iż wypłatę subwencji wolno będzie Wydziałowi krajowemu wstrzymać, skoroby się okazało, iż czysty zysk miasta z przedsiębiorstwa targowicy przenosi 5% inwestowanego kapitału. Zastrzeżenie to jest uzasadnione tem, że nie ma racyi subwencyonowania przedsiębiorstwa niosącego czystego zysku z uwzględnieniem amortyzacyi więcej niż 5% a w części także tem, że interes producentów i handlarzy przemawia za miarkowaniem przychodów z opłat targowych.

Wniosek IV. obejmuje rezolucye do c. k. Rządu, wzywające Rząd do przyznania targowicy eksportowej w Krakowie przywilejów taryfowych i warunków komunikacyjnych, mogących wydatnie podnieść zdolność eksportową tego przedsiębiorstwa. Rezolucye te odpowiadają postulatowi, które Prezydium miasta podniosło w petycyi omówionej u wstępu, i staraniom, które już w roku bieżącym podjęło, które jednak mimo poparcia ze strony Izby handlowej w Krakowie i Wydziału krajowego, mimo uznania ich słuszności przez c. k. Ministerstwo kolejowe nie odniosły skutku wobec nieprzychylnego stanowiska Zarządu Kolei północnej. Wydział krajowy tuszy, że sprawa poparta uchwałą Wys. Sejmu, znajdzie pomyślniejsze przyjęcie i że w ten sposób przedsięwzięcie m. Krakowa dozna także i ze strony administracyi kolei w państwie poparcie, na które niewątpliwie zasługuje.

Na powyższem sprawozdaniu oparty wnosi Wydział krajowy:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I. Sejm przyjmuje powyższe sprawozdanie Wydziału krajowego do wiadomości.

II Sejm uchwała przyznać król. stoł. m. Krakowowi na urządzenie eksportowej targowicy dla bydła i trzody chlewnej w Krakowie subwencyę w kwocie 100.000 koron, płatną w 10 ratach rocznych i wstawią w Rubr. XIV. poz. 533 a) budżetu wydatków funduszu krajowego na r. 1906 tytułem tej subwencyi kwotę 10.000 koron.

III. Sejm upoważnia Wydział krajowy do wypłaty tej subwencyi pod warunkiem, iż Reprezentacya król. stoł. m. Krakowa przyzna Wydziałowi krajowemu możność wykonywania nadzoru nad prowadzeniem miejskiej targowicy dla bydła i trzody chlewnej w Krakowie przez przyznanie prawa zatwierdzania i zmiany regulaminu targowego, taryf opłat targowych, regulaminu kasy targowej, instrukcyi targowych, tudzież prawa kontroli rachunkowości przedsiębiorstwa ze stanowiska interesów krajowego rolnictwa i handlu.

Zarazem poleca Sejm Wydziałowi krajowemu wstrzymać wypłaty subwencyi krajowej gdyby rachunek przedsiębiorstwa targowicy wykazał, że czysty zysk z przedsiębiorstwa targowicy z uwzględnieniem amortyzacyi przenosi 5% kapitału włożonego.

IV. Sejm wzywa c. k. Rząd:

1. By dla transportów bydła i trzody przeznaczonych na targowicę miejską w Krakowie przyznał prawo reekspedycyi na liniach kolejowych wiodących z Krakowa do: Wiednia, Berna, Ołomuńca, Pragi tudzież granic: Śląskiej, Saskiej i Bawarskiej.

2. By się postarał o zaprowadzenie pociągów pospiesznych dla transportów bydła i trzody na szlakach c. k. kolei państwowych galicyjskich wiodących do Krakowa tudzież na szlakach kolei wiodących z Krakowa do miejscowości i granic podanych pod 1).

3. By pomnożył liczbę wozów przeznaczonych do przewozu bydła, trzody i mięsa.

Z Rady Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz
z Wielkiem Księstwem Krakowskiem

Marszałek krajowy:

S. Badeni w. r.

Sprawozdawca:

Dr. Tadeusz Pilat w. r.

Członek Wydziału krajowego.

